

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

Pasarét, 2012. január 1.
(újév)

Horváth Géza

...ELŐTTETEK MEGY...

Lekció: Máté 28,1-10

Alapige: Máté 28,7

És menjetek el gyorsan, mondjátok meg a tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül, és előttetek megy Galileába: ott meglátjátok Őt. Íme, megmondtam nektek!

Imádkozzunk!

Nagy hálaival a szívünkben jöttünk eléd, Urunk, ennek az új esztendőnek a reggelén. Magasztalunk, hogy örök hűségedből és szeretetedből napjainkhoz napokat toldasz, sőt éveinkhez éveket.

Áldunk, hogy felébredhettünk ezen a reggelen is, és minden új nap, de ez a mai különösen is arról szól, hogy te vagy az időnek az Ura.

Köszönjük ezt a kedves újévi éneket, amelyben megvallhattuk, hogy tőled jönnek kedves napjai az időnek.

Áldunk és magasztalunk a sok kedves napért, évért, sőt évtizedért is. Bocsásd meg, hogy sokszor hálátlanul megyünk el ezek mellett az ajándékok mellett, köszönetmondás nélkül.

Szeretnénk most megköszönni, hogy az elmúlt esztendőnek minden eseménye, minden napja arról beszélt, hogy te hűséges Isten vagy. Szeretnénk ennek az esztendőnek is az első alkalmán kérni a te igédet, vezetésedet, tanácsodat, figyelmeztetésedet.

Köszönjük, Urunk, hogy a gyülekezeti közösségben tehetjük ezt. Áldunk, hogy itt magasztalhatunk, együtt dicsőíthetünk téged. Áldd meg az alkalmunkat, Urunk, és adj nekünk olyan üzenetet, amely meghatározza ennek az egész évnek minden napját, egész gondolkodásunkat, életünket.

Kérünk tőled megújult szívet és új indulatot, hiszen olyan jó lenne a régit letenni. Sokan vannak itt olyanok, akik szeretnék letenni a múltnak a terheit, bűneit, mulasztásait, nehézségeit, hibáit, tévedéseit. Jó lenne újat kezdeni. Kérünk, taníts meg minket arra, hogy ez csak veled lehetséges. Csak te törölheted el a múltat, te adhatsz jövődöt nekünk.

Kérünk, örökkévaló Istenünk, jelenléteddel szenteld meg a mi alkalmunkat, hogy valóban istentisztelet legyen. Csak a te jelenléted az, amely megvidámít, éltet és bátor szívet ad nekünk. Könyörülj meg ezért rajtunk ebben az órában is.

Ámen.

Igehirdetés

Talán szokatlan számunkra, hogy újév első napján a húsvéti történetet olvastam fel, és abból a 7. igeverset emeltem ki, de tulajdonképpen csak két szót szeretnék a szívetekre helyezni az újév első istentiszteletén, amely két szó így hangzik: előttetek megy...

A tegnapi esti istentiszteleten is két szó állt előttünk, amely így hangzott: adj számot... Jézus Krisztus ezzel az igével nem fenyeget, hanem figyelmeztet.

Ma egy szent, drága bizonyosságot szeretnék elétek hozni. Az angyalok azt mondják húsvét hajnalán: előttetek megy...

Tulajdonképpen nem idegen tőlünk, hogy húsvét történetét felolvassuk, hiszen nemcsak az új esztendő első napja van, hanem épp vasárnap is, és az első keresztyének minden vasárnap Jézus Krisztus feltámadását ünnepelték. Jó erre figyelniük néha, hogy minden vasárnap el lehetne énekelni: „Krisztus feltámadott, kit halál elragadott. Örvendezzünk, vigadjunk, Krisztus lett a vigaszunk, halleluja. Ha Ő fel nem támad, nincs többé bűnbocsánat.”

Ebben a történetben is olyan sok igazság van, amely nemcsak húsvétkor igaz, hanem az életünk minden napján, de különösen most erre figyeljünk, hogy az asszonyok hogyan mentek a sírhoz, milyen kérdésekkel, bizonytalansággal, dilemmával, hogy ki fogja a követ elhengeríteni. Az elmúlt napokban történt események súlyával mennek oda a sírhoz. És mivel meghallják ott a mennyei üzenetet, az angyali szót, a felülről jövő ígét, ezért a sírtól már félelemmel és örömmel futnak. Van céljuk, feladatuk, megbízatásuk, küldetésük, és éppen ezért a sírtól már megújult szívvel és új indulattal tudnak menni.

Könyörüljön meg rajtunk az Úr, hogy ez történjék velünk is. Meghalljuk az Ő ígét. Ez az ige munkálkodik bennünk. Hittel párosítjuk, és a Szentlélek megerősíti a szívünkben ezt a két szót: előttetek megy...

Ennek a két szónak én Istentől hét üzenetét kaptam, amit röviden szeretnék most, újév napján elmondani a számotokra. Mit jelent: előttetek megy... Mit jelent, hogy ma is igaz Isten népére, a hívő emberre: előttetek megy Jézus Krisztus? Hogyan tudja ez az egyetlen ige bearanyozni a mi 2012. évünket, meg egész életünket?

- Először ez az ige azt jelenti, hogy a hívő ember számára a cél meg van határozva. Előttetek megy Galileába.

Olyan jó, hogy ebben az évben nem kell nekünk céltalanul bolyonganunk, keresgelnünk, hogy milyen célokat tűzzünk ki magunk elé, csak figyelni kell az igére, és megvan a cél: előttetek megy Galileába, ott meglátjátok Őt.

Húsvétkor, amikor ezek az asszonyok a sírhoz mennek, a legnagyobb kérdésük ez: hogyan tovább? Vajon most mit fogunk csinálni? Még az előző napok eseményei bennük vannak. Addig el voltak foglalva a Jézus Krisztus körüli dolgokkal, még a temetéssel is, de most húsvét hajnalán ott a tanácstalanság. Mit fogunk csinálni? Hogyan megy az életünk Jézus nélkül tovább? Nem lesz már velünk az a Mester, aki megmondta, hova menjünk, mit csináljunk. Aki mindig kitűzte elénk a célt, hogy melyik faluba, melyik városba menjünk, melyik házban szálljunk meg, hol fogunk vacsorázni, hol legyen elkészítve a húsvéti bárány... Mindig megmondta Jézus. Most ki fogja nekünk megmondani?

És húsvét hajnalán mivel szembesülnek? Kapják a célt ugyanúgy: Menjetek Galileába. Ott majd meglátjátok Őt. Én biztos vagyok benne, hogy Galileában kapnak új vezetést. Kapnak új célokat, mert a hívő embernek nem magának kell a célokat

kitűzni, mert azt Isten tűzi ki. A 472. dicséretben énekeljük: „S kitűzi most eléd a célt.” Jó lenne, ha ezt az évet így kezdenénk: Urunk, ne engedd, hogy mi tűzzünk ki magunk elé célokat. Legfőképpen azt ne engedd, hogy céltalanul bolyongjunk.

Jó hirdetni ma, az új év első napján: előttetek megy. Ez azt jelenti, hogy a hívő embernek van célja. Nem céltalan az élete, nem a semmibe megy, sőt erről a célról azt valljuk, hogy boldog. Olyan cél, amelyik felé érdemes sietni, amely előtt nem szabad meghátrálni, nem szabad ellankadni, hanem futni a boldog cél felé.

Pál apostol is azt mondja: ez az ő fő törekvése, hogy fusson a cél felé, és tudja, hogy a célnál ki várja őt, és mit fog kapni ott.

Az egyik énekünk mondja: sok földi célnál feljebb, a menny felé emel. Kéred-e ezen a napon, ennek az esztendőnek az első istentiszteletén: Uram, te határozd meg a célt, ne én tűzzem ki, hanem tőled vegyem el.

- A másik, amiről az ige beszél nekünk: nemcsak a cél van meghatározva a hívő ember számára, hanem az irány is. Ezzel, hogy előttetek meg Galileába, az angyal meghatározza az asszonyoknak az irányt, merre menjenek, mert a célt majd később látjuk, az irányt viszont azonnal kell látni.

Külföldön járunk egyszer, amikor ránk sötétedett. Gondoltuk, valahol jó lenne megaludni, és helyet kerestünk, hol hajthatnánk a fejünket álomra, mert nem akartuk a kocsiban eltölteni az éjszakát. Egy falubeli asszonytól megkérdeztük: merre van a kemping? Elkezdte magyarázni: menjünk ötszáz métert erre, aztán jobbra, aztán balra... Azt mondtam neki: hagyjuk az egészet, csak mutassa meg, hogy erre vagy arra, csak mutassa az irányt. Igen, az irányt, mert a cél arrébb van, azt sokszor nem látjuk. Azt hitben szemléljük, de az irányon azonnal el kell indulni.

Ábrahám hitben szemlélte a célt. Isten bevezeti őt arra a földre, amelyet megígért neki, de az irányt, azt azonnal kellett követnie. Az irány mindig a cél felé visz.

Ennek a történetnek az a csodája, hogy ezek az asszonyok jó irányba kezdenek el menni. Az angyali üzenet a mennyei ige, hogy előttetek meg, ez nemcsak a célt, hanem az irányt is meghatározza nekik. Mert addig milyen irányba mentek? A temető felé. Addig a halott Jézus felé mentek — ők így gondolták. A szívük tele van kétséggel, csüggedéssel, kérdéssel. Olyan nehéz az út, és ki fogja a követ elhengeríteni? Mennek egy halott szokást művelni, Jézus testét megkenni különféle balzsamokkal, olajokkal. Jézust még jobban eltemetni. És egyszer csak ez az irány megváltozik.

Mennek csüggedten a sírig, és a sírtól meg mennek örömmel. Futnak. Ott van a szívükben a szent félelem most is, de már ott az öröm, mert megváltozott az irány. Nem a sír felé, hanem a sírtól mennek el. Ott a lendület az életükben, és a csüggedés helyett a reménység, mert olyan kijelentést és bátorítást kapnak, hogy ez megváltoztatja az életüknek az irányát.

Ez az ige: előttetek megy... megváltoztatja a te irányodat? Merre fogsz menni, merre fogsz futni ebben az új esztendőben? Más irányultságot kap az életünk? Vagy pedig megyünk abban az irányban, amiben eddig.

Az emmausi tanítványok mennek egy irányba, Jézus melléjük lép, s elkezd magyarázni az Írásokat: Ó balgák, rest szívűek, mindazok elhívésére, amit a próféták szóltak... és megfordulnak, mennek vissza és mondják: Jézus él. Jézus feltámadott. Élő Urunk van! Hatalmasabb mindennél. Meghódoltatta ama félelmek királyát (a halált), megnyitván sírjának száját.

Nem csodálatos az irányultság?

- A harmadik üzenete az igének: ha előttünk megy Jézus, akkor mi kitaposott ösvényen mehetünk. Olyan úton mehetünk, ahol már járt valaki előttünk. Éppen ezért a hívó ember mindig olyan úton megy, amelyet Jézus Krisztus már kitaposott neki.

Egy kép jutott eszembe. Valaki megy az őserdőben, növényekkel buján be van növe minden, és kinek a legnehezebb? Aki elől megy. Aki elől megy egy bozótvágo késsel, vágja az ösvényt, és aki utána megy, annak már sokkal könnyebb. Isten népe kitaposott ösvényen mehet, mert valaki elől megy.

Falun kicsit félelemmel mentünk be a kiskapun, nem tudtam, milyen körülmények vannak a házban, félttem a kutyáktól. Nem lehetett tudni, mekkora termetűek, ettek-e már aznap, és kiabálni szégyelltem. Sokkal könnyebb volt az, ha ketten mentünk, mert akkor előreengedtem a társamat. Kinek a nehezebb? Aki először megy.

Eszembe jut sokszor és ma is, amikor az ígét olvastam: ha Jézus elől megy, akkor olyan úton mehetsz, amelyik kitaposott út, és Ő ezt is kéri: kövessetek engem. Ebben benne van az, hogy én megyek elől, te a lábnyomomba léphetsz, majd én taposom az utat előtted. Bele tudunk kapaszkodni ebbe az ígébe, hogy az Úr elől megy.

Ahogy az Ószövetségben is olvassuk: Isten népe vándorlása alatt előttük ment az Úr. Nekünk olyan Istenünk van, aki már az Ószövetség lapjain is elől akart menni. És aki húsvét hajnalán is elől akar menni. És a világ végezetéig elől akar menni. Ment előttük az Úr. Nappal felhő, éjjel tűzoszlopban. Azt mondja Mózes az Úrnak, Uram, ha nem jössz velünk, akkor ne vigyél ki minket innen. Akkor nem megyünk, inkább megállunk. Nem szedjük fel a sátorokat, nem pakoljuk össze a családot. Nem indítjuk el a jószágokat. Akkor itt tanyázunk. Ha nem mutatod nekünk az utat, a célt, az irányt, akkor mi egy tapodtat sem akarunk menni. Micsoda bizalom Isten iránt, micsoda ráhagyatkozás! Nem Uram, nélküled nem! De ha te méysz elől, csak akkor, csak úgy...

- Igen, a negyedik üzenete az igének, ha elől megy Jézus, akkor bizonyosságban mehetünk. Akkor lehet a szívünkben szent bizonyosság. Ezt úgy kell értenünk, hogy ha azon az úton megyünk, ahol Ő jár előttünk, akkor azon az úton Ő a garancia a számunkra. Szüntelen védelem Ő nekünk.

Amikor Jézus azt mondja a tanítványoknak: szálljatok hajóba, és menjetek át a túlsó partra. A hajó viharba kerül, éjszaka a tengeren vannak. Hatalmas hullámok vannak, a tanítványok félnek: elveszünk. Jézus pedig megfeddi őket: miért féltek, ti kicsinyhitűek?

Miért feddte meg őket Jézus? Azért mert féltek a vihartól? Nem. Azért, mert nem hittek az igének. Mert milyen úton is voltak a tanítványok? Hát olyan úton, amelyikre Jézus küldte őket: Menjetek át a túlsó partra. Ha azon az úton vagytok, amelyekre küldelek benneteket, ott nem veszhetek el. Ott tájékozhatnak a hullámok, jöhet a szél, jöhet a vihar, tépázhatja a vitorlát, megrongálhatja a hajót, de (mondja Pál apostol) nem vész el senki, csak a hajó. Miért? Mert Isten mondta neki, hogy neked a császár elé kell állnod. És Pál apostol biztos benne. Akkor ő a császár elé fog állni. Ha Isten azt mondta neki, akkor nem árthat neki a veszedelem, nem árthat a baj, mert olyan úton van, amelyre Isten küldte, indította, vezette őt, akkor meg is fogja őrizni.

Ezért jó, ha előttünk megy Jézus. A mi életünkben vannak nehéz utak, de ha Jézus előttünk megy, akkor célba érünk.

Tahiban Ábrahám történetét vettük, és amikor Isten azt mondja Ábrahámnak: menj arra a földre, amit mutatok neked. Ezt úgy is lehet fordítani: gyere arra a föld-

re, amit mutatok neked. Mennyivel másabb az értelme! Mert Isten nem azt mondta Ábrahámnak, hogy menj, hanem azt, hogy gyere. Mit jelentett ez: Ábrahám biztos lehet benne, hogy azon a földön már Isten ott van és várja őt. Vagyis Ábrahám biztos lehetett benne, és ezért lett többek között Ábrahám a hívők atyja, hogy Isten nemcsak küld engem valahova, hanem hív valahova, és az azt jelenti, hogy Ő előttem jár. Ő ismeri azt a földet. Én semmit nem látok belőle, de Ő ismeri azt a földet, tudja annak a helynek az éghajlati viszonyait, tudja a termésátlagot. Gyere arra a földre, én már ott vagyok. Előttetek megy.

- Az ötödik üzenete, hogy előttetek megy, egy csodálatos lehetőséget rejt magában. Mégpedig azt, hogy minden ígét többes számban olvasunk. Nem azt mondja az angyal: Előtted megy, nem azt mondja: menj és hirdesd, hanem azt: előttetek megy, menjetek, mondjátok meg, meglátjátok Őt... Mind-mind többes számban. Vagyis ott a csodálatos üzenet az, hogy amikor mi Jézus Krisztust követjük, azt nem kell egyedül tennünk. Vannak testvérek, akikkel együtt mehetünk. Ezt hívjuk úgy: a gyülekezet csodája.

Mindegy, hogy ketten vannak – az is többes szám. Mindegy, hogy huszonketten vagy kétszázharmincan, vagy kétezren. Menjetek, meglátjátok Őt. Ezek az asszonyok is együtt mehettek. Egymást bátoríthatták, biztathatták. Ha az egyik csüggedt vagy bizonytalan lett, akkor a másik megerősítette: emlékezz csak arra, mint mondott az angyal... Azt mondta: megmondtam nektek, előttetek megy.

Isten népének csodálatos lehetősége az, hogy együtt mehetünk. Erre biztat bennünket a sok ének: „Testvérek, menjünk bátran, hamar leszáll az éj. E földi pusztaságban megállni nagy veszély.” Jézus Krisztust egyedül is követnünk kell, de együtt is követhetjük. Ez azt jelenti, hogy ha együtt követjük az Úr Jézust, abban mindig nagyobb az erő. Abban mindig nagyobb az öröm.

Mindig csodálkoztam az óvodásokon, mert egyet nem szerettek: magukban lenni. Mind társat keresett magának. Az iskolában ugyanúgy. Mind keres magának vagy barátnőt, vagy barátot. Egyedül nem jó lenni, egyedül nem lehet játszani. A társasjátékhoz is legalább egy társ kell.

Ez a csoda, hogy 2012-ben együtt mehetünk. Együtt is kereshetjük a célt. Együtt is kereshetjük az irányt. Uram, merre vezetsz bennünket? Isten így gondolkozik ugyanis.

Amikor a vándorlás idején Mirjam poklos lett, mert fellázadt Mózes ellen, és azt mondta: ő is van olyan vezető, mint Mózes, miért nem lehet ő a vezető? Mirjam poklos lett és mi lett a néppel? Megállt az egész. Isten azt mondta: vagy mindnyájan mentek, vagy senki nem indul. Nem azt mondta: Mózes, te mehetsz egyedül, meg néhány hűséges is mehet veled, majd ti bementek az ígéret földjére. Nem. Mindenki megállt addig, míg nem volt bűnbocsánat, míg meg nem tisztult Mirjam.

Mert Isten népe együtt megy, mint gyülekezet, mint egyház, mint Krisztus teste elválaszthatatlan az Ő fejétől, Jézus Krisztustól. Nem szakadhatsz le. Nekünk együtt is kell menni, nekünk egymás kezét is meg kell fogni. Előttetek megy Galileába.

- A hatodik, hogy ezt a kijelentést: előttetek megy, érdemes úgy is megnézni, hogy kérdőjelet teszünk a végére. Előttetek megy? Mert vannak olyan dolgaink, élethelyzeteink, amelyben ezt kell megkérdezni. És ha megvizsgálod, és azt mondod: nem megy előttem, akkor nagy baj van. Akkor nem olyan úton vagy, ahol biztos a cél. Akkor nem jó az irány. Nem olyan úton vagy, ahol van garancia a megtartásra és áldásra, Isten ajándékaira. Előttetek megy?

Meglátogattunk egyszer egy lelkész barátunkat. Nagyon el volt keseredve. Volt az életében valami, amibe belefogott, de nem ment, nem haladt előre, nem jutott az ötről hatra. Azt kérdeztem tőle: amikor elindultál, előtted ment Jézus? Kiderült, hogy nem. Hát akkor ezért van a csüggedés. Ezért van a megfáradás. Belefogott valami-be, amihez nem volt pénze. Elmondtam, hogy mi is úgy fogtunk annak idején mindenbe, ahogy nem volt rá pénz. De Jézus elől ment. Ha Jézus nem megy elől, akkor hiába van meg az összes pénz, akkor is belebukunk.

Emlékszem, hogy nekünk ilyen helyzetekben mindig világítottak az igék. Világosan kaptuk az útmutatást. Előttetek megy... és én mindenüvé úgy mehettem: Uram, de jó, hogy előttünk mész.

Egy házaspár megkérdezte a lelkigondozóját: beadták a válókeresetet, már ki volt tűzve a tárgyalás napja is — mit szól ehhez? A lelkigondozó azt kérdezte: hány órára van kitűzve a tárgyalás. Válasz: pénteken kilencre. A lelkigondozó csak ennyit mondott: menjetek el, de ha kilenc óra előtt egy perccel Jézus nem ül be a tárgyalóterembe, hanem megáll a bíróság ajtajánál, akkor nem érdemes bemennetek. De ha bemegy Jézus, akkor rendben van.

Megfogadták, és a házasságuk, az életük rendbejött. Mert egyetlen dolgot értettek meg: mindig olyan úton kell járnunk, mindig olyan úton kell mennünk, amelyen Jézus elől megy. És ha nem megy elől, azon nem érdemes menni, sőt azon el sem érdemes indulni.

Egy kedves halleluja ének egyik sora így hangzik: Hova kívánod, én követlek, Isten Báránya, nyújtsd kezéd. De hol te nem vagy, én sem leszek. A hívó embernek ez a boldogsága: hova kívánod, követlek. Mert megígérted: ha vízen mész át, el nem borítanak téged. Miért? Mert előtted megyek. Ha tűzön kelsz át, nem égsz meg. Meg nem perzsel téged. Miért? Mert előtted megyek.

Dániel három társa miért nem égett el a tüzes kemencében? Azért, mert valaki a kemencében volt. Valaki előttük ment még oda is. Vigyázz! Belefúlsz a bokáig érő vízbe is, ha nem Jézus megy elől. Egy gyufányi láng is megégeti az egész testedet, ha nem Jézus megy elől. De ha tűzön mész át, nem égsz meg. Miért? Mert Ő a garancia.

- A hetedik: nem az út nehézségétől kell félnem, hanem ebbe az igébe kapaszkodnom. Jézus nem azt ígéri az övéinek, hogy könnyű lesz az út. Soha nem azt ígéri, hogy könnyű lesz az út, hanem azt, hogy Ő megy elől. Azt várnánk, hogy olyan utaktól, amelyek nehezek, Isten mentse meg bennünket. Isten ne adjon nekünk olyan utakat, amelyek nehezek. De nem ezt kell kérnünk, hanem ezt: te menj elől, Urunk, ezekre az utakra.

Fiatal koromban volt egy olyan nehéz út, amelyre nem akartam rálépni. Sokáig imádkoztam, meg sajnós, még tettem is érte, hogy erre az útra ne kelljen rálépnem. Aztán mégis rá kellett. Néhány hónapra el kellett köszönni a gyülekezettől, családomtól, és nem értettem, hogy miért. Amikor az utolsó istentisztelet volt, amelyen mindenkitől elbúcsúztam, akkor a lelkészünk felesége, aki az orgonánál ült, és mindig kimenő énekül csodálatos lelki énekeket játszott, most nekem játszotta a 164. halleluját: Óh, ne félj, ne rettegj, én veled vagyok. Ím szó utamra csillagként ragyog. A refrén mindig az: soha nem leszek magam. Nem, soha nem leszek magam.

Megértettem: nem a nehéz utaktól kell félni, hanem attól, ha a nehéz utat egyedül járjuk. Ha a nehéz úton nem megy elől a mi Mesterünk. Mert ha elől megy, megvan az irány, Őfelé nézek. Az irány az, amiről Szundár Szing így írt az énekében: „Mögöttem a világ, előttem Jézus.” A hitetlen embernél fordítva van. Rossz az irány: előt-

te a világ, mindig azt nézi, amit a világ: így csinálják, ez a szokás. De ha a világ felé fordulunk, akkor azért rossz az irány, mert mögöttünk van Jézus és nem látjuk. Ha az irány jó, akkor mögöttünk a világ. Nem azzal foglalkozunk, mi van ott, hanem előttünk van Jézus. Ez csodálatos irányultság.

Még egy történetet hadd mondjak el az életünkből. Amikor ideköltöztünk, valakitől öt színházjegyet kaptunk. Örültem neki, mert bibliai témájú színdarab ment, egy ószövetségi történet feldolgozása. Örültem azért is, mert gyermekeink „akklimatizálódásában” hátha segítség lesz. (Ez az utóbbi nem jött be.) Elmentünk, megnéztük a darabot. A végén a főszereplő bevitt bennünket a kulisszák mögé. Megmutatta, milyen a színpad, hogy változik a színpad, honnan jönnek a díszletek. Aztán bevitt hátulra, ahol a jelmezek vannak, meg ahol az öltözők vannak. Jöttek szembe a színészek, akiket csak látásból ismertünk. De senki nem szólt ránk, hogy mit keresünk ott, mi joga tartózkodunk ott. Miért nem szóltak ránk? Azért, mert a darab főszereplője ment elől. Ő vezetett bennünket, és senki nem mondta, hogy maguk mit keresnek itt, mert idegeneknek bejönni tilos. Ki is van írva. No de a színdarab főszereplője megy elől.

Értitek, mit jelent: előttetek megy? Nem a színdarab főszereplője, a világ teremtő Ura, királyok Királya, uraknak Ura mondja neked ezt a lehetőséget: én megyek elől. Mitől félsz, ha Ő megy elől? Szíved ne kételkedjen, ne légy bizonytalan, mert nem vesztesz el. Segítséget fog adni, ha Ő megy elől.

Íme, előttetek megy. Jézus mindent bejárt előttünk. Lehet, hogy valaki fél az öregségtől, betegségtől, haláltól — Jézus még oda is előre ment. Viselte a betegségeinket, fájdalmainkat hordozta. Ő tudja, mi a fájdalom, Ő tudja mi a halál, mert Ő ment előttünk az örökkévalóságba is: „Elmegyek, hogy helyet készítsek nektek. És ha majd helyet készítettem nektek, eljövök és magamhoz veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek. (János 14). Ez a végső cél.

Ha előttünk megy itt a földi életben is, 2012-ben is, és az örökkévalóságban is. Hányszor kérdezhetnék ott majd az angyalok: te hogyan kerülsz ide, hogyan jöttél ide? Hogy-hogy ide jutottál? De a királyok Királya, az én hűséges Megváltóm visz be oda, mert még oda is előttünk megy. Előttünk lesz Jézus. A Jelenések könyve azt írja: nézzük majd az Ő orcáját. Miért? Mert előttünk lesz Jézus.

Legyen neked örömed újév napján: előttünk Jézus. Vagy ebbe kapaszkodsz és megtartatsz, és új indulat, új szív, és új élet lesz belőle, vagy mögötted lesz Jézus, sok vágyat, célt kergethetsz egészen addig, míg a múltnak nem tudod adni, ahogy az ének mondja: Vágyat, célt a múltnak adtam, nincs már bennem vak remény. Mégis gazdag maradtam. Miért? Mert valaki elől megy. Elől megy Jézus. Ha ezt akarod, ezt kéred, akkor a 462,1 versét énekeljük el:

Csak vezess, Uram, végig és fogd kezem,
Míg boldogan a célhoz elérkezem,
Mert nélküled az én erőm oly kevés,
De hol te jársz előttem, nincs rettegés.

Imádkozzunk!

Úr Jézus, te látod, hogy ki-ki közölünk milyen irányultsággal, milyen célokkal jött ide. Mit tűztünk ki magunk elé az új esztendőben vagy mennyire kértünk téged, hogy te tűzd ki a célt és mi követünk, te menj elől és megyünk utánad.

Könyörülj meg rajtunk, hogy igéd teljesen más irányt hozzon az életünkbe. Hadd lássuk be, hogy az az irány, ahova eddig mentünk, amit eddig jónak gondoltunk, az zsákutcába vitt és zsákutcába visz bennünket. Azt hittük az életre visz, de közben a halálnak útja lett számunkra. Megkeseredtünk, elveszett az örömünk, elcsüggedtünk, hitünkben is megrendültünk.

Köszönjük, hogy ma figyelmeztetted bennünket: ennek az esztendőnek minden napján úgy menjünk, és oda, és arra menjünk, ahol te méysz elől, és ahova kívánod, követünk téged, mert ezt kéred és tanácsolod nekünk.

Köszönjük, Urunk, és kérünk: írd ezt az igét a szívünkbe. Hadd kövessünk téged egészen addig, míg megérkezünk. Köszönjük, hogy nemcsak egyenként kell ezt tennünk, hanem a gyülekezet közösségében is. Köszönjük, hogy sokan együtt mehetünk utánad és együtt követhetünk téged.

Köszönjük, hogy együtt követhetünk azokkal is, akik betegség, öregség, gyengeség miatt nincsenek köztünk. Köszönjük, hogy együtt követhetünk azokkal, akikről a földrajzi távolság választ el bennünket, mert valahol külföldön tanulnak, dolgoznak.

Kérünk, hogy akik így hallgatják majd az istentiszteletet, azokkal is együtt menjünk. Áldd meg őket. Hadd menjünk azokkal is, akik gyengék, mert tartozunk mi erősek, hogy az erőtlenek erőtlenségeit hordozzuk, és ne magunknak kedveskedjük. Hadd vegyük észre, Urunk mindig a lemaradót, az elveszettet, a gyengét, aki más irányba kezd már menni, és hadd legyen szeretetünk újból felkarolni és megölelni őt.

Kérünk, áldd meg ez új esztendőben életünket. Adj nekünk sok drága igét, mennyei üzenetet. Áldd meg igetanulmányozásunkat, napi csendességeinket, imádságainkat.

Kérünk, áldd meg gyülekezetünket, egyházunkat, népünket itt az anyaországban és az ország határain kívül is, az egész világon, ahova szétszóródtunk.

Kérünk, hogy minél többen hadd tudjunk együtt menetelni. Olyan jó volt, amikor növelted, Urunk, az első gyülekezetekben a gyülekezetek számát az üdvözülőkkel.

Kérünk, ebben az esztendőben is a legnagyobb dolgot végezd, Urunk. Keress és ments meg sokakat, akik beépülnek a gyülekezetbe, és örvendezve hirdetik a feltámadott élő Krisztust, aki az Atya jobbján ül. Onnan várunk vissza téged, Úr Jézus.

Add, hogy értelmesen használjuk ki az időt, és használjuk fel a lehetőségeket. Ne mulasszuk el az alkalmakat, hanem áron is megvegyük.

Köszönjük, hogy növekedhetünk a gyülekezet közösségében. Légy áldott mindenért.

Kérjük, hogy amit most csendes imádságban is eléd hozunk, légy kegyelmes, Urunk, meghallgatni, és legyen meg a te akaratod mindenben.

Ámen.